

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415212425
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6415212425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. K. XXX/XX, XXX XX D. nad S., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a zaplatenie sumy 2 195,36 eur, na odvolanie žalobcu a na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/414/2015 - 78, zo dňa 13. marca 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Súd žalobu žalobcu, ktorou navrhoval, aby bolo rozhodnuté, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 8200041843 zo dňa 25.11.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, v plnom rozsahu zamietá. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 195,36 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 063,79 eur od 04.11.2015 do zaplatenia, 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 131,57 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

2. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru, žalobca dňa 19.11.2011 podpísal formulár Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Túto vyplnenú Žiadosť (bod. 5 formulára) súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy, t.j. že v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka dal žalobca návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia návrhu žalobcu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalobcom). Žalovaný v bode 6. Žiadosti (ktorý nemohol vyplniť žalobca pri podávaní Žiadosti) uviedol iné údaje (o ktoré ide podrobne okresný súd uviedol v odôvodnení rozsudku) oproti návrhu v bode 5., preto súd považoval konanie žalovaného (veriteľa) nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh. Súd dospel k záveru, že zmluva medzi stranami nevznikla, a preto nie je potrebné zaoberať sa otázkou, či zmluva má alebo nemá všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako namietal žalobca.

3. Nadväzne súd nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2 195,36 eur posudzoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451, § 457 Občianskeho zákonníka. Súd mal preukázané, že žalobca prijal od žalovaného plnenie 1 392,12 eur a žalobca žalovanému uhradil sumu 3 587,42 eur. Potom je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 195,36 eur. K priznanej sume bezdôvodného obohatenia súd priznal aj úrok z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka a to vo výške 8,05 % ročne od 04.11.2015 (nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie) do zaplatenia.

4. V konaní bez konkrétneho zdôvodnenia žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku, posúdil súd ako nedôvodnú. Súd vychádzal z toho, že žalobca tvrdil, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v septembri 2015, kedy pátral po týchto veciach na internete a následne požiadal právneho zástupcu o právnu pomoc, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 12.11.2015. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo 26.07.2013, takže žaloba bola podaná jednak v objektívnej ale aj subjektívnej zákonnej lehote (§ 107 Občianskeho zákonníka).

5. Tým, že žalobca v čase rozhodovania súdu nemá vykonávané zrážky zo mzdy, ich výkon už bol realizovaný, tým že sa ďalej domáha vydania bezdôvodného obohatenia - teda plnenia, je súd názoru, že na určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je naliehavý právny záujem a súd v tejto časti žalobu zamietol.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní úspešný čiastočne v rozsahu 50 %.

7. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca, aj žalovaný.

8. Žalobca podal odvolanie voči výroku, ktorým súd zamietol žalobu v časti o určenie dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú a voči výroku, o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že určuje že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8200041843 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.11.2011 je neplatná a zároveň súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Uzavretie predmetnej dohody o zrážkach bolo neodmysliteľnou podmienkou uzavretia zmluvy o úvere. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere predložil žalobcovi na podpis zároveň aj dohodu o zrážkach zo mzdy. V dohode nebola uvedená dĺžna suma, potom sa veriteľ môže hocikedy domáhať plnenia prostredníctvom zrážok zo mzdy a v ľubovoľnej výške. Samostatná dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitým právnym úkonom, a na jej základe si žalovaný môže samovoľne uplatňovať ním určenú výšku dlhu, ktorý eviduje voči spotrebiteľovi a to v časovo neobmedzenom období ohraničenom len samotnou vôľou žalovaného. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. O neplatnosti obdobnej dohody o zrážkach zo mzdy bolo rozhodnuté slovenskými súdmi v mnohých obdobných prípadoch, v ďalšom cituje z viacerých, konkrétnych rozhodnutí súdov.

10. V danom prípade bolo preukázané, že na určenie dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatnej je naliehavý právny záujem. Odhliadnuc od toho, že žalobca bol povinný podať žalobu vo veci samej (o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a vydanie bezdôvodného obohatenia) nakoľko bolo vydané neodkladné opatrenie, žalobca nemá inú možnosť obrany proti vykonávaniu zrážok zo mzdy okrem určenia neplatnosti samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, a to aj v prípade ak zamestnávateľ žalobcu prestal vykonávať zrážky zo mzdy, pretože tieto už v plnom rozsahu realizoval. Žalovaný má v rukách zatiaľ stále platnú dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej môže kedykoľvek znova zaslať zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, pričom zamestnávateľ nemá inú možnosť ako znova začať výkon zrážok zo mzdy. Žalovaný tak môže zasahovať do majetku žalobcu aj napriek tomu, že takýto nárok nemá. Len samotný rozsudok o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie priamo vo výroku súdneho rozhodnutia nedáva ktoréhoľvek zamestnávateľovi jasnú a jednoznačnú odpoveď, či sa zrážky môžu alebo nemôžu realizovať. Bez súdneho rozhodnutia o neplatnosti dohody nemá žalobca istotu, že k zrážkam opäť nedôjde. Účelnosť podanej žaloby v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, čím sa preukazuje naliehavý právny záujem žalobcu na tomto určení je práve v snahe o zabránenie vzniku prípadného ďalšieho vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného (prípadne vzniku škody na strane žalobcu) a za účelom odstránenia neistoty v právnom vzťahu založenom medzi žalobcom a žalovaným úverovou zmluvou. Podľa názoru žalobcu je existencia

naliehavého právneho záujmu splnená, nakoľko len vyhovujúci rozsudok súdu v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy môže definitívne zastaviť vykonávanie zrážok zamestnávateľom žalobkyne. Podľa obsahu tejto dohody žalobkyňa nemá oprávnenie túto dohodu vypovedať, od nej odstúpiť, ani ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Aj v tejto súvislosti poukazuje žalobca na viaceré rozhodnutia súdov.

11. Žalovaný podal odvolanie voči výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 195,36 eur s príslušenstvom a voči výroku o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napádanom rozsahu žalobu zamietol aj v napadnutej časti a žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. Namieta, že rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko súd síce v odôvodnení uvádza, že nedošlo k dohode medzi stranami, ale to, či vôbec dohoda o údají RPMN bola možná v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., súd vôbec nerieši. Podľa napádaného rozsudku okresný súd k záveru, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o úvere dospel na tom základe, že v bode 5. a v bode 6. Zmluvy je odlišný údaj o RPMN. RPMN ale podľa názoru žalovaného, vzhľadom na spôsob ako sa vypočítava, nie je údajom „dohodnuteľným“ medzi zmluvnými stranami. Ak má byť dodržaný zákon ohľadne spôsobu výpočtu RPMN, potom sa musí vychádzať z reálnych údajov, z ktorých sa hodnota počíta, to znamená, že predpokladaná RPMN je informatívnej povahy (bod 5.) a konečná RPMN (bod 6.) nikdy nemôže byť s ohľadom na zákonné pravidlá vyššia (čl. 2.1. a 2.2. zmluvných dojednaní). Neprichádza v úvahu, aby tento údaj bol uvedený „slovným opisom“, ako uviedol súd v rozhodnutí. Údaj o RPMN sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá, pretože ide o vypočítateľný ukazovateľ - v čase uzavretia zmluvy (nie v čase podania žiadosti o úver). Z rozsudku nevyplývajú žiadne dôvody, podľa ktorých mal za preukázané, že ide o dohodnuteľný údaj, pričom až na základe takéhoto konštatovania (podporeného nejakou právnou normou) by mohol pristúpiť k aplikácii § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

13. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca. Rozsudok v žalovaným napadnutej časti navrhol potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že neplatnosť zmluvy o úvere je odôvodnená tým, že nakoľko žalovaný v bode 6. doplnil údaje, t. j. akékoľvek (je právne irelevantné či išlo o údaj RPMN, alebo iné) po tom, čo žiadosť podpísal žalobca, ide o protinávrh, ktorý ale žalobca nepodpisoval - neakceptoval.

14. Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal a nepodal ani ďalšie vyjadrenie (duplika) k vyjadreniu žalobcu, ktorým žalobca reagoval na odvolanie žalovaného.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Ak žalobca so žalovaným mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva a v písomnej forme súdu preložená nebola. Zo súdu predloženej písomnosti nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200041849“ podpísanej žalobcom (dlžníkom - spotrebiteľom) dňa 19.11.2011 v Žiari nad Hronom a žalovaným (veriteľom - dodávateľom) dňa 25.11.2011 v Bratislave, (ďalej Žiadosť/Zmluva) jednoznačne vyplýva, že žalobca okrem žiadosti s konkrétnym obsahom (vyplnený bod 5. formulára Žiadosť/Zmluva) nemohol akceptovať a podpísať aj bod 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere, pretože v čase keď žalobca Žiadosť/Zmluvu podpísal, táto časť formulára nebola vôbec vyplnená. (Žalovaný ju vyplnil až následne, a to bez účasti žalobcu na svojom pracovisku v Bratislave a žalobcovi sa Žiadosť/Zmluva vrátila doplnená v bode 6. a podpísaná veriteľom s dátumom podpisu 25.11.2011. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, čo bol formulár návrhu zmluvy, jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu 6. predmetnej žiadosti, kde je výslovne uvedené „nevypíňajte“. Správne túto Žiadosť súd posúdil ako návrh na uzatvorenie zmluvy.

18. Súhlas žalovaného s revolvingovým úverom (vyjadrený podpisom dňa 19.11.2011 na Žiadosti/Zmluve) je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru (ide o návrh na uzavretie zmluvy). A ani Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 25.11.2011 nemožno považovať za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, predstavuje iba jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi, ktorý nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu účastníkov - Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere.

19. Zavádzajúci je už samotný názor zmluvy ako Zmluvy o „revolvingovom“ úvere, hoci zmluva obsahuje údaje týkajúce sa dvoch úverov (úveru aj revolvingového úveru). Zmluva sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou o úvere, túto skutočnosť však nemožno zneužívať k záverom, že došlo k vzniku zmluvy, k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom), kedy dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru. Pre vznik a pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle (§ 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi, pričom nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, že pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú).

20. Preto je správny záver okresného súdu, ktorý poukázal na to, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. Okresný súd vykonal dokazovanie za účelom posúdenia uzavretia a vzniku zmluvy ako takej, s dôrazom na skúmanie prejavu vôle dlžníka (žalobcu) smerujúceho k vzniku zmluvy, právne vec posudzoval podľa ust. §§ 34, 37 ods. 1, 43a, 43c ods. 1, 44 ods. 1, 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru že zmluva (zmluva o úvere ako taká) vôbec nevznikla. Okresný súd záver o neplatnosti zmluvy nezaložil na zistení „že nebola uzavretá dohoda o RPMN“, ako namieta v odvolaní žalovaný, preto odvolací súd ani nepovažoval za potrebné touto námietkou bližšie sa zaoberať. Neplatnosť zmluvy o úvere je odôvodnená tým, že nakoľko žalovaný v bode 6. doplnil údaje, t. j. akékoľvek (je právne irelevantné či išlo o údaj RPMN, alebo iné) po tom, čo žiadosť podpísal žalobca, ide o protinávrh, ktorý ale žalobca nepodpisoval - neakceptoval.

22. Závery okresného súdu o neexistencii predmetnej zmluvy sú založené na preukázaných skutkových faktoch a na správnom právnom posúdení danej veci.

23. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom a odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, že nie je naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, a preto rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým žalobný návrh na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zamietol, odvolací súd potvrdil. Navyiac odvolacia námietka žalovaného uvedená v časti odvolania označenej čl. V Naliehavý právny záujem, je aj zmätočná vo vzťahu k predmetnému konaniu, keď v texte odvolateľ uvádza: „Odhliadnuc od toho, že žalobca bol povinný podať žalobu vo veci samej (o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a vydanie bezdôvodného obohatenia), nakoľko bolo vydané neodkladné opatrenie,“ , v danom konaní žiadne neodkladné opatrenie vydané nebolo.

24. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že okresný súd k výsledku o povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 2 195,36 eur s príslušenstvom dospel v nadväznosti na posúdenie, že predmetná Zmluva (o úvere) nevznikla (nedošlo k prijatiu návrhu v súlade s ust. § 44 Občianskeho zákonníka), tak medzi žalobcom a žalovaným išlo o plnenie „bez právneho dôvodu“, ktorú skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia predpokladá ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie okresného súdu je správne aj vo výroku II.

25. Rozhodnutie vo veci samej zostalo nezmenené, potom je správne aj rozhodnutie súdu vo výroku o trovách konania strán.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v časti úspešný žalobca a v časti bol úspešný

žalovaný, preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

27. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).